

Hanna Sevaldsen,

Finnsnes

døde den 6. jan. og blei gravlagt på familiens gravsted på Finnfjordbotn kirkegård den 13. januar sistleden. Hun var enke etter kjøpmann Henrik Sevaldsen, som døde for noen år siden. Henrik Sevaldsen var fra Tromsø.

Hanna Sevaldsen var født på gården Fugleli i Fagerfjellet. Hennes foreldre var avdøde fiskar og gardbrukar Morten Andreassen, Fugleli og hustru Signhild, født Bøkmann Paulsen, Fuglemo.

Hun var den tredje i rekka av den barneflokk som vaks opp der på gården og som alle fikk i Tønder-Winther slektens beste egenskaper. Tidlig blei hun trenet til alt på gården forefallende arbeid og var allerede ved endt skolealder mye dyktig. Som ung jente lærte hun søm og drev i mange år skredderhandtverket som fag. Mange unge kvinner fikk gjennom åra sin utdanning hos henne.

Under sitt virke i faget blei hun kjent med sin tilkommende mann som da var betjent hos kjøpm. Mikal Bell, Finnsnes. De blei gift og ei tid etter kjøpte Henrik Sevaldsen seg grunn og bygget sin egen heim og ikke lenge etter begynde han egen handelsforretning, den han fortsatte med helt til sin død, og som no drives av et par av deres søner.

*

Hanna og Henrik Sevaldsen har 10 barn som lever. Sønnene Harald og Magnus styrer forretningen, Birger er førstemaskestyrer og seiler ute, Bergithon er kontorchef i Troms Innland Rutebil, Henry er telegrafbestyrer, f. t. i Fillan, Sør-Trøndelag. Av døtrene er Signe lærerinne ved skolen på Bjorelvnes i Lenvik, Agnes som også er lærerinne er gift med tannlæke Krogstad fra Sørreisa og bor i Sandefjord, Kitty som er sjukepleierske har i mange år vært operasjonssøster ved Notodden Sykehus, Valborg er frisørdame og gift med kjøpm. Jørgen Jørgensen, Finnsnes og Edna den yngste av barna er jordmor i Bardu.

No kviler begge ektefellene derinne på den lune, vakre kirkegården etter at deres livsverk er endt. De var religiøst innstillet og bl. a. sterkt interessert for Heimly Ungdomsskole. De var hjelpsom og godhjertet så langt evnen rakk og ofte over evne og mangan en trengende velsignet dem i sin tid for det. Livet var ikke for dem bare en dans på roser. Det var både opp- og nedgangstider, men det laget seg likevel slik at de hadde daglig utkomme til sin død ennskjønt det var tider da der så mørkt ut.

*

Hanna Sevaldsen myndige stemme høres ikke mere i heimen, det er slutt med hennes trufaste strev for sine kjære og deres framtid, men Guds signing kviler over hennes grav minne til hin den store dag.

Nabo.